

Bruxelles, 2. svibnja 2018.
(OR. en)

**Međuinstitucijski predmet:
2016/0230 (COD)**

8216/18
ADD 1 REV 1

CODEC 607
CLIMA 66
ENV 244
AGRI 185
FORETS 14
ONU 30

NAPOMENA O TOČKI „I/A”

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Odbor stalnih predstavnika / Vijeće
Predmet:	Nacrt uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU (prvo čitanje) – donošenje zakonodavnog akta – izjave

Izjava Latvije i Litve

Latvija i Litva cijene napore estonskog predsjedništva povezane s uključivanjem sektora uporabe zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva (LULUCF) u okvir politike o klimatskim promjenama nakon 2020.

Međutim, primivši na znanje konačni kompromisni tekst, obje zemlje izražavaju zabrinutost zbog obveznih dužnosti u pogledu obračuna u vezi s močvarnim zemljištima počevši od 2026.

Trebalo bi prepoznati važnost močvarnih zemljišta kao učinkovitih ekosustava za skladištenje ugljika.

Međutim, zbog geografskih uvjeta znatno je veći udio močvarnih zemljišta u sjevernoj Europi i nekim zapadnoeuropskim zemljama u usporedbi s prosjekom u EU-u.

Upravo zato ta su zemljišta iznimno važna za utvrđivanje klimatskih ciljeva te provedbu pravila o neutralnoj ili pozitivnoj bilanci (tzv. „no-debit rule”), kao i učinkovito i održivo upravljanje resursima.

U sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime („UNFCCC”), zemlje se potiču na uporabu nedavno donesenih tehničkih smjernica iz „Dopune iz 2013. IPCC-ovim smjernicama iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova: Močvarna zemljišta” pri izvješćivanju o svojim emisijama i uklanjanju iz močvarnih zemljišta kojima se gospodari. Napredak u provedbi Dopune iz 2013. smjernicama o močvarnim zemljištima razlikuje se među državama članicama EU-a.

Napredak zemalja u provedbi Dopune iz 2013. o močvarnim zemljištima važniji je kada se za močvarna zemljišta primjenjuje obvezno obračunavanje jer su u tom slučaju obuhvaćeni usporedivost ispunjenja cilja i pitanja financijskih posljedica.

Kako bi se osigurao otporan i transparentan sustav obračunavanja, sve države članice trebale bi prije primjene obveznog obračunavanja upotrebljavati iste smjernice za močvarna zemljišta.

Usto, potrebni su ustrajni naponi i dovoljno vremena kako bi države članice:

prikupile točne nacionalne podatke o gospodarenju močvarnim zemljištima i smanjile nejasnoće, u vezi s čime je i dalje potreban popriličan rad, te

prikupile nacionalne čimbenike za regije (umjerena zona), osobito zbog toga što su nacionalni čimbenici u Dopuni iz 2013. smjernicama o močvarnim zemljištima jako nejasni. Trebalo bi osigurati odgovarajuću znanstvenu i metodološku potporu na razini EU-a za države članice.

S obzirom na navedene okolnosti, potičemo Europsku komisiju da tijekom predstojećih revizija ove Uredbe uzme u obzir mogući manjak točnih podataka i čimbenika povezanih s emisijama na nacionalnoj razini za utvrđivanje emisija i uklanjanja u okviru gospodarenja močvarnim zemljištima te državama članicama omogućiti dovoljno vremena za njihovo poboljšanje.

Izjava Poljske

Poljska izražava duboko razočaranje zbog verzije *Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU* koja je donesena. Činjenica da su šumski ekosustavi najveći i najvažniji ponor ugljika u Europi nije na prikladan način utvrđena u predloženom zakonodavstvu. Određivanje referentne razine za šume za šumsko zemljište kojim se gospodari na temelju kratkog razdoblja od 2000. do 2009. proizvoljna je odluka koja ide u korist nekih zemalja, a na štetu drugih, s obzirom na to da to razdoblje nije bilo dovoljno reprezentativno kada je riječ o gospodarenju njihovim šumama. Nadalje, stvorena je neprikladna slika o šumarstvu u državama članicama zato što se sustav obračunavanja temelji na tako konstruiranoj referentnoj razini za šume, kao i zato što se za ključ raspodjele u okviru mehanizma naknade kao osnovno mjerilo rabi parametar šumske površine, unatoč tome što je to samo jedan od brojnih parametara povezanih sa sektorom šumarstva. Navedena metodologija obračuna može dovesti do stvaranja negativnih bilanci usprkos tome što će se resursi za šumsku biomasu povećati kao rezultat stvarnih neto uklanjanja.

Ako dugoročne koristi za klimu od šumskih ekosustava nisu u dovoljnoj mjeri prepoznate i obračunaju se kao emisije, unatoč tome što je količina posječenog drva puno niža od godišnjeg prirasta, planirana ulaganja u sektor šumarstva i drvno-prerađivačke industrije bit će vrlo ograničena. Time postaje upitna uloga šuma i drvne sirovine u budućem zelenom gospodarstvu u EU-u. EU bi trebao promicati uporabu šumskih resursa EU-a ne samo zato što se radi o ekološki prihvatljivom rješenju, već i zato što se na taj način također doprinosi jačanju uloge šuma u biogospodarstvu i održivom razvoju regije. Ograničavanjem sječe šuma u EU-u neizbježno će doći do povećanja uvoza drvnih materijala iz zemalja izvan EU-a.

Nadalje, Poljska također izražava duboku zabrinutost zbog postojeće strukture okvira obračunavanja u pogledu mehanizma naknade za šumsko zemljište kojim se gospodari (članak 11. stavak 1.) s obzirom na to da će državu članicu lišiti mogućnosti da se koristi mehanizmom fleksibilnosti između sektora povezanog s korištenjem zemljišta, prenamjenom zemljišta i šumarstvom (LULUCF) te sektora povezanog s raspodjelom tereta (ESR), podložno članku 7. i ograničenjima utvrđenima u Prilogu III. Uredbe o raspodjeli tereta. Uporaba jedinica iz mehanizma naknade podrazumijeva odstupanje od uporabe članka 7. Uredbe o raspodjeli tereta.

Prema shvaćanju Poljske, to je u proturječnosti s početnom namjerom da se ojača uloga sektora šumarstva u provedbi klimatske politike EU-a s obzirom na to da postoji opravdan rizik da su navedeni uvjeti uporabe mehanizma naknade za šumsko zemljište kojim se gospodari utvrđeni tako da se njima smanji opseg uporabe pojedinačnih ograničenja u okviru fleksibilnosti između sektora LULUCF i sektora ESR, što bi u tom slučaju bio dodatan element za povećanje cilja smanjenja emisija. Sve navedeno, kao i uvjet provedbe pravila o neutralnoj ili pozitivnoj bilanci na razini EU-a, izaziva veliku zabrinutost jer je ispunjenje tog uvjeta velikim dijelom izvan kontrole određene države članice, što prema mišljenju Poljske ne bi trebao biti slučaj.

Izjava Portugala

Portugal prihvaća dogovor postignut između Europske komisije, Europskog vijeća i Europskog parlamenta. Međutim, željeli bismo istaknuti kako i dalje postoji niz pitanja u vezi s pristupom ovom sektoru.

Kao što smo od početka ove rasprave naglašavali, sektor LULUCF trebalo bi u potpunosti uključiti u klimatsku politiku na način da se njime uzimaju u obzir i pružaju poticaji za postizanje smanjenja stvarnih emisija te promiče sekvestracija ugljika. Sektor LULUCF ključan je u postizanju neutralne bilance ugljika predviđene Pariškim sporazumom, kao i u okviru cilja Portugala u postizanju neutralne bilance ugljika do 2050.

Također smo od početka isticali brojne mogućnosti i načine za poboljšanje sustava razvijenoga u okviru strukture Kyotskog protokola koji se već pokazao nepotrebno složenim i vrlo ograničenim u promicanju stvarnog djelovanja.

Konačan je ishod veća dvosmislenost, ponajprije u izračunu referentnih razina za šume. Njime se također nadilaze međunarodne smjernice o izdvojenom obračunu mrtvog drva.

Navedena dva aspekta Uredbu čine složenom te težom za objasniti i provesti.

Portugal također naglašava da će obvezno obračunavanje močvarnih zemljišta predstavljati znatan napor za više država članica u kojima su močvarna zemljišta zanemariv izvor emisija.

Vjerujemo da će nakon 2030. biti moguće znatno poboljšati taj model na temelju iskustva stečenoga tijekom njegove provedbe te drugih pouzdanih pristupa koje druge zemlje trenutno slijede u okviru Pariškog sporazuma.
